

Plantago Spicâ multiplici non sparsâ. In maritimâ mari Baltici * — bilinguis, vel Spica duplici raro observatur. * — fol. angustis maritima. In littoribus mari Gutlandia.

Polemonium Saxatile. Exigua plantula in Alpium jugis ad scopulos crescit.

Polygala lutea major & minor. Hæc tres uncias longa: illa spithamam cum dimidia exsuperat. Crescunt ambe in magna copia circa Florenziolam Italia urbem in pratis.

— frutescens major fol. buxi, floribus albis. In Alpibus & Appenninû copiosè plantam hanc reperi: à quibusdam Anonyma fol. buxi dicta; Est autem verè species Polygalæ licet excelsior & fruticosior existat * Eadem fl. albo - purpureis * Ead. fol. pilosis & glabris. * Eadem fol. myrthi, fl. albo - luteis, purp. variis. * Eadem fol. oblongis & per omnes partes tenerior. fl. alb. purp. Omnes hæc varietates observavi in locis dictis.

— minor ramosa palustris flosc. albo - purpur. odoris. In locû paludosis March. Brand.

— nemorosa flor. versicoloribus, albis, purp. cærul. * Eadem foliolis Serpilli flosc. variegatis. In nemoribus temperatis, locûq; apricû & Ericetis March. Brandenb.

Polygonum majus erectum angustifolium flor. candidis. Ex rad. lignosa digitum crassa, caulem emittit spithamam unam quandoq; duas excedentem. Foliola unciam longa, teretia, tenuia per terram sparguntur, caulemq; tanq. per genicula vestiunt subinde bina sibi adversa. Summo cauli insistent flosculi pentaphylli albi, ex pericarpis viridibus tot folioli constantibus enati, polygonorum formam obtinentes. Incola est Marchia Brandenburgica, quam circa Fürstenwaldiam, Frankfurtum, Crosnam & alibi observavi. v. Tab. 2. Alia polygona, varietate foliorum, ramulorum, florumq; plurima (si exactam instituas differentiam) passim in Germania reperiuntur.

Polygonatum tenuifolium. In Gutlandia longitudine trium ulnarum reperi.

Polytrichum aureum majus, medium, minus & minimum, In udû & muscosis Germania.

Polypodium Saxatile majus, fol. parùm serratis & asperis. Circa Romam in appenninis.

Primula veris fl. albo, purp. cæruleo. Alpium incola est.

Pseudorchis rad. repente fol. maculis nigris & alia albis aspersis. Hæc raro in nemoribus temperatis circa Fürstenwaldiam, Berolinum & alibi in Marchia Brandenb. crescit. Foliola cyclaminis aut Fritillaria instar eleganter sunt maculata. v. Tab. 3.

Ptermica Alpina, foliis Agerati incanis. Jac. Breyn. l. c. Pfl. Bras. Tb. Br. p. 161. Piperis Spec. v. Index.

Pulmonaria fl. cæruleo maj. & minor. Eadem fol. angustis, & angustioribus. Eadem fol. latissimis cordis figuram habentibus. In nemoribus temperatis March. Brand.

Qllopoiba Bras. v. Index.

Ranunculus echinatus Creticus. In Horto Patavino quondam mihi monstratus fuit: major ille est vulgari nostrò & aculeatior.

— nemorosus fl. pleno albo & purp. major. In alpestribus, Appenninis & inter Euganeos montes * Idem minimus fl. pleno in Alpestribus tantùm à me observatus est. * Idem folio thalictri, rutæ, fumarie. Ibidem.

— — fl. intensè cæruleo instar Cichorei duplex. fol. minor. & majoribus, v. Tab. 8. Elegantissimus & formosus hic Ranunculus à me observatus est in Appenninis, duobus itineribus Anagninum Romæ versus Siennam. Viderur Spec. Anemonarum.

— — stigmatoides quibusdam. Hic absq; flore crescit, & folia subtus tanq. rubigine aspersa habet, quasi in capillarem plantam degener. Frequentissimus mihi occurrit inter Euganeos ad radicem montis S. Salomonis. Notandum bene, quod in hoc Ranunculo radix transversim terra inherens foliola sua oppositè longi petioli in herentia non nisi ex alterutra extremo emittat; contra verò omnes Ranunculi nemorosi communes (quorum hic Stigmatoides eadem spec. est) qui floribus sunt præditi, cauliculos suos cum foliis & floribus ex medio radicis promant.

— dulcis, foliis latis Rapistri perfoliatis flor. albis. In Appenninis, etiam in Hortis quibusdam Curiosorum virorum observavi. v. Tab. 8.

Rapunculus Saxatilis Romanus, facie Speculi Veneris. Roma in vetustioribus muris & ruderibus antiquis. Flos ad Onobrychim sive Specul. Veneris accedit; folia vero ad Rapunculos * Rapunculus capitatus, capite cæruleo it. albo. In Sylvis umbrosis circa Cliviam &c.

Rhamnus parvus fruticosus aizoides Hispanicus. Hunc in littoribus Alicandia, maritima urbis Hispania crescentem in locis quidem petrosis reperi, unde frutex parvus & humilis manet. Foliola aizoides succulenta & crassa, ob maris viciniam, habet. Ceterùm Rhamno per omnes partes similis.

Rosa pomifera Veneta fl. simplici. Fructus, vulgo cynosbaros, rotundus & magnus, mediocri pomiformam & quantitatem habet, unde pomifera dicta. Flos dilutè purpurascit. Ex Horto Patavino quondam habuimus.

Sary.